

duš teist otsa kaddaka wäädiga finni ja panni
otsaga messilasseid särki sisse, wiis kojo, panni
pu sisse ja jäid ka paigale. Nenda on mitto
tempo nendega sündinud, kes võib neid keif
ülles luggeda. Agga se on tõssi, et lindude
ärarajooksmine ennamiste selle läbbi tulles, et
kui heitwad, innimenne mitte warsti jures ei olle,
kes neid kelab ärra minnemast; sest nemmad on
metsa lomad ja armastawad wägga priidust ja
isese omma kae peäl ollemist, saggedaste nende
ommas kahjuks ja — surruks.

Armsad lindude piddajad! Ma rāgin teile
heast süddamest ja tean sedda, et mitto teie seas
neid on, kes mitte ei tahha, et temma lindudest
awwalikkult saaks rāgitud ehk nende järrele kūs-
situd ehk neid koggune wadetud, ning on siis
se öel mõnne eest, et ka kalendris neist rāgitakse.
Agga kuidas wiisi saab teadmatta innimenne ar-
miste, temma weel isä ei tea? Postimeest
temma ei pea. Põllomehhe aita temma ei osta,
mis paljast 25 loppikad maksab, enne lasseb
ommad linnud, ebbausso kombe läbbi, hukka
miina, kui ramatud osta. Mõnni ei raatfi
kalendritfi osta, ja kui temmale sedda pakkutakse

ja 8 loppikad kūsitatse, siis pakkub 5 loppikad.
Nisuggused rummalaid ja sitkaid innimesi on
kül. Ja kui ta teaks, et põld ilma sõnnikutta
wilja kannaks, siis sööks temma isese hea me-
lega sõnniko ärra, enne, kui põllo peäle wiiks.

Kalender on nüüd nisuggune firri, kus peäle
keifide jõud hakkab, kui tahtminne agga seal
jures on.

Ma tunnen ühte kihhelfonda, kus 300 tallo
perremeesst ja 500 wabbanikko perret ellawad,
et need 800 suitso — nüüd mõnni aasta tag-
gasi — 20 ja 25 kalendriga aastaks läbbi said;
agga nüüd kullub wahhest jubba 125 nende
hulka ärra. Sest on siis nähha, et rahwas
hakkab tarlust aast aastalt ennam armastama,
ei mitte üksi kalendri ostmisse, maid ka keige
teiste kirjade ostmiste polest, tõuseb ja langeb
se iggatseminne, kui merre laened, üks kord roh-
kem, teistkorda vähhem. Ja sedda teeb se rahwa
süddames, kes keif läbbi ja läbbi näab.

Zummal, sada armust sedda,
Et so rahwas himmo-hädä
Tunneks kirja järrel sin,
Kül siis lauks mõnni piin! —